

SKALBAGGSFOTOGRAFEN

- Simon Carrington letar långhorningar

Mats Hannerz

Det finns knappt 120 arter av långhorningar i Sverige. Simon Carrington lyckades leta upp 55 av dem under 2023, men målet är högre satt.

– Det vore coolt att få ihop 100 arter. Och drömarten är alpbock, en art som förekom i Sverige på 1700- och 1800-talet. Den finns nu närmast i Polen och har någon enstaka gång kommit över Östersjön med virke.

Ekbladet möter Simon Carrington en solig men lite kylig majdag vid en virkestrave strax norr om Kalmar. Det är tidigt på säsongen så artutbudet är inte så stort. Men

Simon Carrington har fastnat för långhorningar. T-shirten pryds med en av favoriterna - den starkt hotade (EN) ögonfläcksbocken. Foto: Mats Hannerz.

han hoppas på större timmerman, en långhorning som kryper ut tidigt på säsongen och som han sett just här några dagar tidigare. Trots att vi letar noga på de solbelysta stockarna dyker ingen upp, däremot en nyfiken sandödlö och två myrbaggar.

Turen går därefter till en hög med nyhuggna ekstockar där vi snabbt hittar några exemplar av rödhjon, helt enligt Simons förväntningar.

– Bästa tiden för att se så många arter som möjligt är i juni månad, framförallt mitten och slutet. Det är inte helt enkelt att hitta arterna, men vistas man på rätt lokal eller rätt miljö vid rätt tidpunkt och bankar metodiskt så har man mycket god chans.

Att "banka" är alltså ett tips. Simon har en käpp och slår på grenar och i snår. Det som faller ner samlas upp i ett paraply. Men naturligtvis letar han med ögat också, gärna på relativt färska virkestravar dit långhorningarna lockas.

Började med fåglar

Trots sin unga ålder, Simon är född 2000, är han redan etablerad naturfotograf. Som nittonåring fick han pris som *Young Nordic nature photographer of the year*, där han bidrog med stämningsfulla foton på fåglar. Och det var fåglarna som var starten.

– Jag har bläddrat i djurböcker och vistats i naturen sedan barnsben, men det var först som 15-åring som ornitologin tog fart.

Det var då han engagerade sig i den lokala fågelklubben i hemstaden Kalmar och

följde med de äldre läromästarna. Simon visade sig vara ett uppskattat sällskap där han bidrog med sin skarpa syn och hörsel, och snart kunde han på egen hand leta upp svåra fågelarter som andra skådare kunde få tips om.

Dessutom lyckades han få stipendium för fågelresor till Azerbadzjan och Libanon, där han kunde träna mer på de flyttande fåglarnas läten och ”jizz”, som är fågelskådarjargong för fågelns allmänna intryck.

Men det var kamerautrustningen som blev den viktigaste medföljaren på fågelutflykterna och resorna. I början gällde fåglar, avbildade i sin naturliga miljö. Simon blev en mästare på att fånga ljuset, antingen tidigt på morgonen eller sent på kvällen, för att få till den rätta stämningen. Det var också sådana bilder som fick priskommittén på det norska Natur&Foto att välja Simon till årets unge nordiske naturfotograf.

Efter gymnasiet läste Simon till en examen i miljö- och naturvård i Halmstad, och nu väcktes engagemanget för mer

än fåglar. Lavar, mossor, och inte minst insekter fångade intresset som till slut blev ett fokus på skalbaggar. Tillsammans med en lika intresserad kamrat ägnade han sommaren 2023 åt att leta långhorningar, och som kandidatarbete har han undersökt skalbaggsförekomsten i ekskogar som varit brända och inte brända. Nu väntar masterstudier i biologi i Uppsala, där han hoppas hitta ännu fler likasinnade artnördar.

Och hur gick det med de insamlade långhorningarna?

För att få skarpa bilder som visar karaktärerna ordentligt har Simon med sig en vit skål ut i fält där långhorningarna förhoppningsvis ligger stilla tillräckligt länge för att avbildas innan de släpps ut i friheten igen. Men det är de mer konstnärliga bilderna i naturliga miljöer som han brinner mest för.

På nästa uppslag visas några exempel på arter knutna till ek och andra lövträd. ■

Kontakt: simon.carrington88@gmail.com

Närbild på björkvedbock (*Saperda scalaris*). Fångad i Kalmar. Livskraftig (LC). Foto: Simon Carrington

Samtliga foton: Simon Carrington

Långhorningar på ek

Bredbandad ekbock (Plagionotus detritus). Fångad på Björnö, Kalmar. Starkt hotad (EN).

Ekträdlöpare (Rhagium sycophanta). Fångad på Björnö, Kalmar. Nära hotad (NT).

Kragbock (Anaesthetis testacea). Fångad på Värnsås, Kalmar. Livskraftig (LC).

Lundbock (Stenocorus meridianus). Fångad i Rudalund i Högsby kommun. Livskraftig (LC).

Molnfläcksbock (Anaesthetis testacea). Fångad på Öland. Nära hotad (NT).

Rödbent ögonbock (Ropalopus femoratus). Fångad på Öland. Sårbar (VU).

Taggbock (Prionus coriarius). Fångad i Småland. Nära hotad (NT).

Ekgrenbock (Exocentrus adpersus). Fångad på Björnö. Nära hotad (NT).

Långhorningar på andra lövträd

Bokblombock (Stictoleptura scutellata). Fångad på Värnanäs, Kalmar. Sårbar (VU).

Fläckhornad blombock (Stictoleptura maculicornis). Fångad på Björnö, Kalmar. Livskraftig (LC).

Gråbandad getingbock (Xylotrechus rusticus). Fångad i Kalmar. Livskraftig (LC).

Grön aspvedbock (Saperda perforata). Fångad i Kalmar. Nära hotad (NT).

Hasselbock (Oberea linearis). Fångad på Ötand. Sårbar (VU).

Lindbock (Oplosia cinerea). Fångad i Rudalund, Högsby. Livskraftig (LC).

Lindfläckbock (Chlorophorus herbstii). Fångad i Rudalund, Högsby. Sårbar (VU).

Videsmalbock (Oberea oculata). Fångad i Nybro. Livskraftig (LC).

Videbock (Lamia textor). Fångad vid Algunnen, Högsby. Livskraftig (LC).

Smalbandad ekbarkbock (Plagionotus arcuatus). Fångad på Björnö, Kalmar. Livskraftig (LC).

Myskbock (Aromia moschata). Fångad i Småland. Livskraftig (LC).

Svarthårig kvistbock (Pogonocherus hispidus). Fångad på Kullaberg. Livskraftig (LC).

Stekelbock (Necydalis major). Fångad i Rudalund, Högsby. Livskraftig (LC).

Spindelbock (Aegomorphus clavipes). Fångad i Rudalund, Högsby. Livskraftig (LC).

Lindgrenbock (Exocentrus lusitanus). Fångad på Björnö, Kalmar. Livskraftig (LC).

Vad är en långhorning?

Långhorningar (Cerambycidae) är en familj i ordningen skalbaggar. I hela världen finns 35 000 arter långhorningar, och i Sverige 118.

Namnet har den fått av de långa antenner som många arter har. De flesta har sin larvutveckling i ved och innerbark, där larverna kan leva och växa i flera år innan de förpuppas och flyger ut som en fullbildad skalbagge. Då är det normalt bråttom att hitta en partner och lägga ägg. Många arter lever bara några veckor som fullvuxen.

Läs mer om långhorningar i Nationalnyckeln från SLU Artdatabanken.